

«Συνταγματική Αναθεώρηση» και η χαμένη σταθερότητα

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Τετάρτη, 15 Μάιος 2019 00:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 15 Μάιος 2019 00:39

«Συνταγματική Αναθεώρηση»:

Απεγνωσμένη αναζήτηση της χαμένης

«σταθερότητας» του καθεστώτος

Η διαδικασία της «Συνταγματικής Αναθεώρησης», που η πρώτη φάση επιλογής των συνταγματικών άρθρων προς αναθεώρηση υπερψηφίστηκε στα μέσα του Φλεβάρη 2019 από την Βουλή και ολοκληρώθηκε ένα μήνα μετά, είναι στην ουσία μια από τις σημαντικότερες κορυφές της συστηματικής και αγωνιώδους αναπτυσσόμενης προσπάθειας των πολιτικών δυνάμεων του εκμεταλλευτικού καθεστώτος για να βρουν και να αποκαταστήσουν την χαμένη «πολιτική σταθερότητα» του...

[Διαβάστε την Συνέχεια...](#)

«Συνταγματική Αναθεώρηση»:

Απεγνωσμένη αναζήτηση της χαμένης

«σταθερότητας» του καθεστώτος

Η διαδικασία της «Συνταγματικής Αναθεώρησης», που η πρώτη φάση επιλογής των συνταγματικών άρθρων προς αναθεώρηση υπερψηφίστηκε στα μέσα του Φλεβάρη 2019 από την Βουλή και ολοκληρώθηκε ένα μήνα μετά, είναι στην ουσία μια από τις σημαντικότερες κορυφές της συστηματικής και αγωνιώδους αναπτυσσόμενης προσπάθειας των πολιτικών δυνάμεων του εκμεταλλευτικού καθεστώτος για να βρουν και να αποκαταστήσουν την χαμένη «πολιτική σταθερότητά» του.

Περισσότερο από μια δεκαπενταετία τώρα, το ελληνικό αστικό πολιτικό σύστημα έχει χάσει την δυνατότητα ισχυρών αυτοδύναμων κυβερνήσεων και αναγκάζεται να καταφεύγει σε κυβερνήσεις συνεργασίας που γρήγορα φθείρονται, φθάνοντας σήμερα στο σημείο να διακυβερνάται με την πλειοψηφία μιας και μόνο βουλευτικής ψήφου, με ότι αυτό συνεπάγεται στην αναγκαία «σταθερότητά» του.

Παρά τις αφελείς ή ψευδόμενες εξηγήσεις πολλών αστών πολιτικών και διάφορων καθεστωτικών επιτελείων, που αποδίδουν την πολιτική αστάθεια του εκμεταλλευτικού συστήματος στα «πολιτικά πρόσωπα» και τις αδυναμίες τους, πίσω απ' αυτό, στην πραγματικότητα βρίσκεται η τεράστια κοινωνική θύελλα αμφισβήτησης και δυσαρέσκειας που αναπτύσσεται μέσα στην εργατική τάξη και στα άλλα πιο φτωχά στρώματα των εκμεταλλευομένων. Μια αναπόφευκτη και όλο πιο οξυνόμενη θύελλα από τα εντεινόμενα οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα του ελληνικού καπιταλισμού. Που παρά την απουσία οργάνωσης και ενιαίου αγωνιστικού μετώπου των εργατών που θα κατάφερνε να συγκεντρώσει μαζί του την αγωνιστική εμπιστοσύνη και των άλλων φτωχών εκμεταλλευομένων, η ένταση και η έκτασή της είναι τέτοια που ξεγυμνώνει τα καθεστωτικά κόμματα από την πολιτική επιρροή τους πάνω στους εκμεταλλευόμενους, εξαφανίζει τα μικρότερα ή διασπά και εξασθενίζει τα μεγαλύτερα, προκαλώντας πολιτικές ανακατατάξεις και σοβαρά προβλήματα λειτουργικής πολιτικής αστάθειας της κεφαλαιοκρατικής κοινοβουλευτικής «δημοκρατίας».

Αντιμέτωπες με αυτά τα αδιέξοδα, που απειλούν, κλονίζουν και αποσταθεροποιούν την

«Συνταγματική Αναθεώρηση» και η χαμένη σταθερότητα

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Τετάρτη, 15 Μάιος 2019 00:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 15 Μάιος 2019 00:39

απρόσκοπτη διατήρηση, λειτουργία και διαιώνισή του εκμεταλλευτικού συστήματος, οι αστικές πολιτικές δυνάμεις και διαχειριστές της κεφαλαιοκρατικής εξουσίας στην χώρα, κυβερνητικές και αντιπολιτευτικές, αλληλοσυγκρουόμενες ή και συναινώντας, εφαρμόζουν ή αναζητούν απεγνωσμένα, μέτρα «αναπροσαρμογής» ή «επαναπροσδιορισμού» της λειτουργίας, των προσανατολισμών και των μεθόδων του καθεστώτος, δίνοντας, στα σημαντικότερα απ' αυτά, και την απαραίτητη συνταγματική εγκυρότητα.

Μέτρα και αναδιατυπώσεις των άρθρων Συντάγματος για την αποδέσμευση της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας από την Βουλή και την διάλυσή της, για τον περιορισμό της βουλευτικής ασυλίας, για τις περιβόητες «ανεξάρτητες αρχές», για τα κοινωνικά δικαιώματα, τα δίκτυα νερού και ηλεκτρικού ρεύματος, για τις συλλογικές ελευθερίες, την κύρωση διεθνών συνθηκών και τα δημοψηφίσματα, για την «εποικοδομητική ψήφο δυσπιστίας», την καθιέρωση αναλογικού εκλογικού συστήματος για την Βουλή και την Τοπική Διοίκηση και μια σειρά ακόμα άλλες διατάξεις οι οποίες ουσιαστικά στοχεύουν να διευθετήσουν τις δυσκολίες διακυβέρνησης που προκαλεί η αδυναμία εξασφάλισης ισχυρών αυτοδύναμων κυβερνήσεων και το «αναγκαίο κακό» ύπαρξης κυβερνήσεων από κομματικές συνεργασίες, ακόμα και ετερογενών όταν χρειάζεται.

Το πιο καθοριστικό και καταλυτικό ζήτημα, όμως, της κοινωνικής και πολιτικής εξέλιξης, που κυριαρχεί πάνω από κάθε άλλο είναι η στάση που κρατά ή πρέπει να κρατήσει το εργατικό κίνημα της χώρας απέναντι στις αναπτυσσόμενες αστικές μεθοδεύσεις των οποίων βέβαια αποτελεί, σε τελική ανάλυση, και τον κύριο στόχο. Ιδιαίτερα οι θέσεις και οι πολιτικές για την οργανωμένη και ενιαία δράση του εργατικού κινήματος ενάντια στην γενικότερη μεθοδευμένη αντεργατική οικονομική και πολιτική επίθεση του κεφαλαίου.

Με αυτή την έννοια, η πολιτική της μεγαλύτερης οργανωμένης δύναμης μέσα στο εργατικό κίνημα και της μοναδικής με παρουσία μέσα στη Βουλή, της ηγεσίας του ΚΚΕ, για την Συνταγματική Αναθεώρηση και τα υπόλοιπα μέτρα «εξασφάλισης» «σταθερότητας» του αστικού καθεστώτος, έχουν ξεχωριστή σημασία, αφού, αντικειμενικά, διαθέτει την μεγαλύτερη δυνατότητα μαζικής επιρροής για την αναγκαία κοινή δράση των ίδιων των εργατών και των άλλων φτωχών εκμεταλλευομένων.

ΚΚΕ: Άλλα λόγια κι άλλα έργα

Στην ομιλία του στη Βουλή για την Συνταγματική Αναθεώρηση, ο ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δ. Κουτσούμπα, ανάμεσα σε άλλα επεσήμανε σωστά ότι αυτή «προωθεί τις σημερινές ανάγκες του σάπιου αστικού πολιτικού συστήματος, προκειμένου αυτό να εξασφαλίσει την κυριαρχία του... το Σύνταγμα κατοχυρώνει την εξουσία της κυρίαρχης τάξης, διασφαλίζει τα δικά της συμφέροντα, τις δικές της συμμαχίες, προωθεί τους στόχους και τις επιδιώξεις της, που είναι σε ευθεία αντίθεση με τα αντικειμενικά συμφέροντα της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού... Ο πρώτος βασικός στόχος της συνταγματικής αναθεώρησης, στον οποίο συμπίπτετε ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΔ και οι υπόλοιποι, είναι η εξασφάλιση της περιβόητης «κυβερνητικής πολιτικής σταθερότητας»... Ο δεύτερος στόχος της συνταγματικής αναθεώρησης είναι η αναπαλαίωση αυτού του σάπιου, διεφθαρμένου, αστικού πολιτικού συστήματος, απέναντι στο οποίο υπάρχει έντονη λαϊκή δυσάρεσκεια.»

Με τέτοιες τοποθετήσεις, διάσπαρτες μέσα στο σύνολο της ομιλίας του, θα περίμενε κανείς να ακούσει, ως φυσικό επόμενο, τις πολιτικές προτάσεις προς τους εργάτες, τους νεολαίους και τους φτωχούς αγρότες, που άκουγαν ή διάβασαν την ομιλία του, με τις οποίες το εργατικό κίνημα κατά πρώτιστο λόγο θα έπρεπε να δράσει για να αντιμετωπίσει τις προσπάθειες του σάπιου αστικού συστήματος και των εκπροσώπων του ενάντια «στα αντικειμενικά συμφέροντα της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού». Θα ήταν λογικά και πολιτικά αναμενόμενο, από έναν αληθινό ηγέτη Κομμουνιστικού Κόμματος, να επικεντρώσει την ομιλία του προς στους εργάτες και τις οργανώσεις τους έξω από την Βουλή για το τι πρέπει να κάνουν, κατά την γνώμη και την πολιτική του ΚΚΕ, ώστε να επιδιωχθεί ο σχηματισμός ενός ενιαίου εργατικού μετώπου όλης της εργατικής τάξης και των οργανώσεών της ενάντια στα σχέδια και την επίθεση του κεφαλαίου που σχετίζεται άμεσα με την Συνταγματική Αναθεώρηση. Να διακηρύξει δυνατά και αποφασιστικά προς όλους τους εργάτες, ανεξάρτητα από τους πολιτικούς, θρησκευτικούς, φυλετικούς ή άλλους τεχνητούς διαχωρισμούς που υψώνουν ανάμεσά τους, ότι είναι επιτακτική ανάγκη να ενώσουν την καθημερινή δράση τους μέσα σε κάθε χώρο δουλειάς και γειτονιά στην βάση των κοινών ταξικών συμφερόντων ενάντια στην κεφαλαιοκρατική επίθεση και της «κυβερνητικής πολιτικής σταθερότητας» για την επανακατάκτηση, την υπεράσπιση και την διεύρυνση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων που βρίσκονται σε διωγμό. Ενάντια στην κοινή προσπάθεια των εκπροσώπων του κεφαλαίου να πετύχουν την Συνταγματική Αναθεώρηση για την κυβερνητική πολιτική σταθερότητα του σάπιου αστικού συστήματος να κηρύξει την ανάγκη της Ενιαίας Ταξικής Εργατικής Συμμαχίας, το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο για την ανατροπή της επίθεσης του Κεφαλαίου και των απάνθρωπων αντεργατικών συνεπειών της.

Αναμφίβολα, το κάλεσμα αυτό από μόνο του δεν θα ήταν αρκετό να καταφέρει να διαλύσει τις δυσκολίες και τα φράγματα που μεθοδικά και συντονισμένα υψώνονται και καλλιεργούνται μέσα στους εργάτες καθημερινά και με πολλούς τρόπους. Η επιτυχία ενός τέτοιου σκοπού απαιτεί αποφασισμένη και συνεχή συντονισμένη πάλη όχι μόνο του ΚΚΕ

αλλά ολόκληρης της Κομμουνιστικής Αριστεράς. Αλλά η χρησιμοποίηση του βήματος της Βουλής σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα (όπως και για κάθε άλλο ζήτημα) θα ήταν ένα ισχυρό θεμέλιο προς αυτή την κατεύθυνση. Και μαζί με την καθημερινή συστηματική οργανωμένη δραστηριότητα μέσα στις εργατικές συνοικίες και τα εργοστάσια απ' όλους τους κομμουνιστές θα ήταν μια τεράστια και αποφασιστική ώθηση να σπάσει η πολυδιάσπαση, η αποδιοργάνωση και η απογοήτευση που έχει απλωθεί μέσα στο εργατικό κίνημα κι ολόκληρη την εργατική τάξη.

Δυστυχώς όμως, η πρόθεση και ο σκοπός του ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δ. Κουτσούμπα, δεν ήταν και δεν είναι αυτός. Υποτάχτηκε για μια φορά ακόμα στον γνωστό κοινοβουλευτικό προσανατολισμό αναμονής και υποτιθέμενης συλλογής μελλοντικής κοινοβουλευτικής υποστήριξης όπου υποτάσσει κάθε δραστηριότητα του ΚΚΕ και των μελών του. Αντί να αναλαμβάνει δράση και πρωτοβουλίες για την οργάνωση των εργατών, περιορίζεται να τους συστήνει «να οργανωθούν και να παλέψουν» μόνοι τους, ενισχύοντας εκλογικά το ΚΚΕ. Με τον τρόπο αυτό βέβαια δεν καταφέρνει τίποτα άλλο από το να το καταδικάζει στην αδράνεια και την αναποτελεσματική εκλογική αναμονή.

Όπως κι όλες οι προηγούμενες ομιλίες του έτσι και τούτη για την Συνταγματική Αναθεώρηση δεν στράφηκε προς τους εργάτες αλλά προς τους βουλευτές. Και παρ' όλο που ο ίδιος στην ομιλία του τόνισε ότι «όλες οι αναθεωρήσεις του Συντάγματος που έχουν γίνει και γίνονται, στόχο έχουν την αποτύπωση σε νομική – συνταγματική μορφή των νέων αναγκών του αστικού συστήματος όπως αυτές διαμορφώνονται από τις εξελίξεις» αυτός και όλοι οι υπόλοιποι βουλευτές του ΚΚΕ που μίλησαν, σε πλήρη αντίθεση με το ίδιο το πρόγραμμα του ΚΚΕ που μιλάει για την άμεση πάλη και το καθήκον της καπιταλιστικής ανατροπής και της σοσιαλιστικής επανάστασης, αυτοπεριορίστηκαν στο να απευθυνθούν προς τους βουλευτές των αστικών κομμάτων, υποδειχοντας «αλλαγές» και κάνοντας προτάσεις βελτίωσης της «αναθεώρησης» ή να επισημαίνουν μόνο τις διαφορές που έχει το ΚΚΕ με τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα.

Έτσι ακόμα και τα όποια θετικά σημεία που συμπεριλαμβάνονται στις περισσότερες προτάσεις του και θα μπορούσαν να έχουν μια σημαντική επίδραση στη σκέψη των εργατών ενταγμένα σε μια λογική ανάπτυξης της πάλης για την Ενιαία Εργατική Ταξική Συμμαχία, με αυτόν τον τρόπο θάφτηκαν μέσα στην ανούσια λειτουργία του αστικού κοινοβουλίου και αφαίρεσαν κάθε πρακτική σημασία από την φράση του Δ. Κουτσούμπα, στο τέλος της ομιλίας του ότι «εμείς τις προτάσεις μας τις καταθέτουμε πρώτα και κύρια στην εργατική τάξη και στο λαό...».

«Συνταγματική Αναθεώρηση» και η χαμένη σταθερότητα

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Τετάρτη, 15 Μάιος 2019 00:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 15 Μάιος 2019 00:39

Αναδημοσιεύεται από την Ειδική Έκδοση Νο 15 της "Εργατικής Δημοκρατίας"